

Makhauser

Літня Зимівля
(Безенгі, вітер, хичини та таке інше)

*“Гірський турист — це та людина, яка шукає місце, де б найгірше перезимувати літо”
Народна мудрість*

Маємо те, що маємо, друзі. Гори — відома слабкість для багатьох, а я — не виняток. Цього року доля закинула мене у район Безенгійської стіни, одного з найсуворіших місць на Кавказі. То ж бо й воно, чай не море. Звичайно, цей район більше любляють альпіністи, але й гірські туристи можуть знайти щось цікаве для себе. Приєднуйтесь до автора, який робив кривим почерком записи у блокноті (а зараз намагається їх розібрати) та відчуйте себе там. Доповнення у вигляді фотознімків будуть. Приємного читання.

Makhauser

*И оба сошли где-то под Таганрогом,
Среди бескрайних полей,
И каждый пошел своею дорогой,
А поезд пошел своей.*

Машина Времени "Разговор в поезде"

Люди люблять подорожувати. Хтось з криками "Банзай!" стрибає у Червоне Море, хтось напивається на дачі у супроводі оркестру лопати та землі, хтось напивається в шикарному готелі, дивлячись на захід Сонця, а дехто любить гори (і чого приховувати, й там напиватись). Ось про один із найбільш суворих візитів у гори я напишу.

Безенгійська стіна та, власне, самі Безенгі — особливий район зі своїм кліматом, рельєфом, гидотами та красотами. Любять гори, а також — читати маленький короткометраж подій саме тут. Надалі — опис подій "по факту". Писав день-в-день, або ж — таки на наступний, коли свіжі емоції та спогади.

Makhauser

Взагалі, усе почалось ще вчора, але півгодини п'ятниці у потязі (ех, а раніше була лише хвилина кожного парного дня) можна знехтувати. Візьмемо до уваги саме вівторок, сьоме серпня. Кордон з РФ перетинається вдень, ніяких особливих випадків на цей раз не було. Вночі завтра буде лише п'ять хвилин стоянки в П'ятигорську, що зовсім не логічно, адже у Мінеральних Водах, які розташовані на відстані 30 хвилин на потязі, потяг стоїть більше години. Наразі ми на місці. Все починається з дороги.

День 1
08.08.12

Дорога

*Когда перед тобою возникает
Красивая и трудная гора,
Такие мысли в душу проникают,
Что снова выйти нам в поход пора.
Ю.Визбор "Третий полюс"*

Дорога — це завжди важко. Особливо, якщо йде мова про переїзд від вокзалу до потрібної точки над рівнем моря. Цей рік передбачає трансфер з П'ятигорська до альпіністського табору "Безенгі".

Дорога на барвистій "Газелі" у супроводі народно-епічних пісень КБР тривала близько п'яти годин. Лячно зізнатися, але дороги у П'ятигорську та Нальчику навіть місцями кращі, аніж колеги з Києва. Звичайно, Президентська програма у РФ і все таке, а нашому Гаранту дороги для гвинтокрила не дуже потрібні, але це сумно. Приїхали, розбили табір та відпочивали. Був дощ.

День 2
09.08.12

Горнячка

*Мы входим в горы, словно входим в сад.
Его верха - в цветенье белоснежном.
Его стволы отвесны и безбрежны,
И ледники, как лепестки, висят.
Ю.Визбор "Сад вершин"*

Акліматизація — це процес не з приємних. Якщо вже казати про гори — тим паче. “Горнячка”, як її називають, викликає багато поганих симптомів. Найчастіше страждає голова, ох і сильно стискають її муки болі.

Різка зміна висоти, адже альптабір знаходиться десь на висоті 2100 метрів, а це вже вище за Говерлу. Вихід у гори приніс ще метрів 500-600 вертикально вгору. Людина за годину набирає приблизно 200 метрів висоти. Хтось лікується коньяком, горілкою та таким іншим, комусь до вподоби аспірин чи щось таке, а я просто переждав цю напасть.

Ввечері почався довготривалий дощ, який закінчився лише під ранок.

День 3
10.08.12

Свято

*Сегодня теплый день,
И в этот день я хочу поздравить Вас:
У Вас сегодня день рожденья -
Так в добрый час!
Машина Времени "День Рождения"*

Через учорашній дощ було вирішено призупинити запал пристрастей, відпочити та висушити речі. До того ж й привід був: День народження одного з "відпочиваючих". Так що й сама природа бігала по Раді та тицяла на зелену кнопку, голосуючи "За" наш відпочинок. Здається, що вже завтра на нас чекає радість для ніг і доведеться вирушати у складний вихід на кілька днів. Здається, що і лід, і крига, і сніг, і дощ будуть нас переслідувати увесь час. Побачимо вже завтра.

*Снова нас ведут куда-то,
И не ясен нам маршрут,
Видно, горы виноваты -
Не сидим ни там, ни тут.*

Ю.Визбор "Мама, я хочу домой"

Вийшли з табору та йшли майже до вечора. По ходу був і льодовик, і морена. Веселуха почалася тоді, коли ми завернули не туди і ногами відчули увесь кайф рельєфу Кавказу. Схили, камені з яких сиплються від найменшого дотику до них, великі сходи з землі, які треба подолати. А під вечір ми зустріли прикордонну заставу, адже поруч можна знайти вихід на територію Грузії. Доволі доброзичливі прикордонники, навіть пригостили місцевою "Нутелою". Розбили табір. Лагман на вечерю — саме те, що треба.

День 5
12.08.12

Радіалка

*Зимний лагерь, за которым
Синих гор не сосчитать,
Кто хоть раз увидел горы, -
Тот вернется к ним опять.*

Ю.Визбор "Зимний лагерь «Алибек»"

Сьогодні був радіальний вихід у сторону Стіни. Великий льодовик, наповнений тріщинами — прикраса видовища. Зустріли декілька льодовиків рік, а також — водоспад у самій тріщині. Дійшовши до стіни, ми знайшли морену та місце для ночівлі. А який тут відкривається краєвид! Фантастика'

Повернулись у табір коротким, але трохи важчим шляхом у супроводі та при допомозі прикордонників. Майже тиждень без ноута.

День 6
13.08.12

Повернення до табору

*Кто захочет в беде оставаться один?
Кто захочет уйти, зову сердца не внемля?
Но спускаемся мы с покоренных вершин -
Что же делать, и боги спускались на землю.
В.Высоцкий "Прощание с горами"*

Ото зранку був дощ та вітруган! Виникали думки, що треба перенести вихід до табору, але погода стабілізувалась і на нас чекав тривалий хід з рюкзаками за спинами. Прощай, Стіна, прощай!

Перший привал зробили лише через 2 години після початку руху. Коли підходили до табору, дощ знову нас полив. Вітер сильний, але намети стоять. Усе! Повернулись, завтра відпочиваємо, а там видно буде.

День 7
14.08.12

(не) Вихідний

*Я спросил тебя: - Зачем идете в горы вы?
А ты к вершине шла, а ты рвалась в бой.
- Ведь Эльбрус и с самолета видно здорово!
Рассмеялась ты и взяла с собой.
В.Высоцкий "Скалолазка"*

Як і було обіцяно, сьогодні ми мали час та натхнення для відпочинку. Безенгійська стіна позаду, а що чекає на нас попереду?

Погода зранку нашептала приємним сонцем та легким брізом. Теплий куток видно гарно, а Стіна трохи закрита хмарами. Стабільно.

Сьогодні відпочинок полягав у карткових іграх таких, як Джокер, преферанс тощо та хичинах¹. Хичини в барі "Тихий угол" смачніші, а ціна — однакова.

¹ Хичин — народна страва у Карачаєвао-Черкесії та Кабардино-Балкарії. Млинець чи пиріг з начинням із картоплю, сиру (іноді - м'яса)

День 8
15.08.12

До Теплого Кутка

*Если ж он не скулил, не ныл,
Пусть он хмур был и зол, но - шел,
А когда ты упал со скал,
Он стонал, но — держал,
В.Высоцкий “Песня о друге”*

Погода видала гарні мотиви та ми вирушили у гори. Набрати за 4 години 1 кілометр — це круто, але пояснюється тим, що такий крутяк не міг принести іншого результату. На 3200 метрах можна знайти Укю-кош, двоповерхову будівлю з місцем для стоянки туристів. Цікаво, що перший поверх переповнений плакатами фільмів 80х років ХХ сторіччя.

Багато фільмів там — маловідомі, як і актори які зіграли в цих фільмах. Пройшовши ще 200 метрів нагору, ми розбили табір. Дув сильний вітруган, згадувались казки про трьох поросят, але наші намети витримали, як і будиночок Наф-Нафа. Під вечір стало краще, адже зранку я температував трохи.

День 9
16.08.12

Дві сторони

*Ну, как же тебе рассказать, что такое гора?
Гора - это небо, покрытое камнем и снегом,
А в небе мороз неземной, неземная жара
И ветер такой, что нигде, кроме неба, и не был.*
Ю.Визбор "Памирская"

Частина групи пішла на перевал, частина — на гору, а я, як і ще дехто, залишився. Так як вчора була температура, яка не стала на заваді подоланню великої відстані вертикально, тому сьогодні можна й відпочити. Вітер не вщухає. Лише сонце іноді його спиняє.

Хмари вже починають зачіпати табір. Волого, як і вчора. Вирішили ввечері спуститися до хижі Укю-коша, там вітру менше. І тепер не доведеться згадувати трьох поросят, хоча деякі намети і зазнали втрат. Завтра — до табору, адже частина люду 18 серпня нас залишить.

День 10
17.08.12

Спуск

*Эти хребты нам сулили и радость, и беды,
Издалека звали нас, чтобы мы их прошли,
Эти снега нас не раз приводили к победам,
А иногда приводили от дружбы к любви.
Ю.Визбор “Цейская”*

Ось і настав 10 день нашої “безенгійської” подорожі. Сьогодні ми спускаємось донизу, а всім туристів ще й поїдуть раніше.

Так і почали спуск до табору. Доволі швидко все вийшло. Тепер — розетки, свіжі хичини та відпочинок. Під вечір розвели багаття, знайшовши дрова навіть на такій висоті (до цього використовували лише газові горілки). Одразу згадався Візбор:

*Тот пустой человек,
Кто не будет вовек
Помнить искры костра!*

Також співали пісні під гітару, аж коли до нас не приєдналися туристи зі Львова.

*Прощайте вы, прощайте,
Писать не обещайте,
Но обещайте помнить
И не гасить костры.*

Ю.Визбор “Песня альпинистов”

О п'ятій ранку восьмеро туристів таки від'їхали на ПАЗику до П'ятигорська, вони повернуться до Києва раніше. Трошки сумнувато. Разом воно веселіше, але тут вже нічого не зробиш.

Навіть погода своїми хмарами показує свій смуток. Коли хмара оточує табір, зсередини виникає відчуття, що Ви — в тумані. Певно, що і сьогодні на нас чекають кава, хичини та карткові ігри.

Цикл подорожі добігає кінця та логічного завершення. Тепер вже не буде радіалок, походів та іншого. І тепер треба повертатися до рутини міського мешканця.

День 12
19.08.12

Ось і все

*Здравствуйте, хмурые дни,
Горное солнце, прощай.
Мы навсегда сохраним
В сердце своём этот край.
Ю.Визбор “Домбайский вальс”*

Останній повний день. Саме таким він і має бути. Коли треба збирати речі, складати намет та готуватися до від'їзду, нас змушує природа чути вже котру годину чути звуки падаючих крапель. Яюсь це не весело виходить, знаєте?

Добре, що генделики не зачинені, адже в них — їдло, розетки, та дах над головою, якому байдужі краплі дощу.

Під вечір переселилися у хатинку, “номер для шістьох”, намети зняли пізніше.

День 13
20.08.12

Виїзд та кінець пригод

*Всем нашим встречам разлуки увы суждены.
Тих и печален ручей у янтарной сосны.
Пеплом несмелым подернулись угли костра.
Вот и окончилось все, расставаться пора.
Ю.Визбор “Милая моя, солнышко лесное”*

Цей день можна описувати так само, як і перший. Дорога, рано вранці від'їжджаємо з табору, тепер і на нас чекає потяг. Трохи більше доби на потязі, нічний кордон (який зазвичай приносить незабутні спогади) та **Київ!**

Приїхавши у П'ятигорськ, ми мали ще кілька годин до потяга. Отже, можна прошкандибати по місту туди-сюди, купити в магазинах продукти на поїзд. Цікаво, що в одному магазині було картопляне пюре від “Мівіні”, причому — з українськими написами, не експортне. Рідна мова на такій далекій відстані — кайф.

Сіли у потяг та поїхали, а на кордоні з РФ я спросоння давав нашому прикордоннику налобний ліхтар замість паспорта. Вітаю, Україно!

Що було далі — зовсім інша історія.

З любов'ю до Вас та до своєї справи, Makhauser

*Я не знаю, увижу ли снова я,
Эти чудные горы лиловые,
Но окончив поход, соберёмся не раз.
Вспомним месяц тревог, и споём про него,
Про прекрасный Кавказ.
Ю.Визбор "Кавказ"*

Кажуть, що “людина потрапляє в гори випадково, а якщо вона потрапила вдруге, то це — назавжди”. Це дійсно так. Гори вміють притягувати людей, вміють захоплювати їх, вони — різні. Якщо море — це статична калюжа, то гори мають таке різноманіття рельєфу. То ту, то там виступають льодовики, сераки, бергшрунди та багато чого іншого.

Цей похід запам’ятався сильно, адже клімат в районі Безенгі суворий та не приємний. Західний Кавказ, який нижче, більш прийнятний для стабільного відпочинку. Гірським туристам майже нема чого робити в цьому альпіністському місці. Але ми поїхали та повернулись. Всі живи, це і добре.

Звичайно, що хочеться поїхати в гори ще раз, але це точно буде не Безенгі. Може й щось нове...

Всіх благ та бережіть себе.

**Будь-які питання та побажання
приймаються:**

ICQ 272359084

feedback@makhauser.com